

DE HOOP

PRYS DER INSERTIE:
20 centimen den drukregel.
40 centimen de reclamen.
Alle toezending van brieven, geld enz.
moet vrachtvry den opsteller toege-
zonden worden.

HUB. DE COCQ.
St.-Truiden. (Schuerhoven).

NIEUWS- EN AENKONDIGINGS-BLAD.

Godsdienst. Vaderland. Moedertaal. Landbouw.

ABONNEMENT PRYS:
Voor de Stad 5 fr. per jaer.
» 5 fr. per 6 maanden
» 1-75 fr. per trimester.
Voor Buiten 6 fr. per jaer.
» 3-50 per 6 maanden.
» 2 fr. per trimester.

SINT-TRUIDEN, 3 MEERT 1860.

STAETKUNDIG OVERZIGT.

De Keizer heeft op 4 meert de zitting van het wetgevende korps geopend. De keizerlyke troonrede is geenszins geruststellend; Napoleon III heeft stellig verklaard van de aangenomene politiek nopens de Romanjen ten uitvoer te brengen. Hy wil de aenhechting van Savooijen en Nizza met Frankryk in vergelding van de landelyke vergrooting, welke hy tydens den oorlog aen Piemont beloofd heeft.

Dat heet men regtuit spreken; het opinie van de scherpzinnige mannen is dus waargemaekt, te weten, dat Napoleon III den italiaenschen veldtog niet alleen ondernomen had om de onafhankelykheid aen het Schiereiland te geven.

Lord John Russell heeft zich regtstreeks tegen de vergrooting van Frankryk verklaard, en heeft in breedvoerige woorden de gevolgen der inlyving van Savooijen doen zien.

Frankryk en Piemont hebben besloten de zaken alleen te effenen, en Engeland, dat op de tusshenkomst der groote mogendheden tot regeling der aenhechtinggesteld had, zal alweer gefopt zyn.

De *Morning Herald* verzekert dat Victor-Emmanuël, den 26 januarij, te Milanen, eene dépêche van M. Thouvenel ontvangen heeft, waarin hem gezegd wordt dat Napoleon nooit de inlyving van Toscanen zou toestaan, maer dat hy Parma, Modene en de Romanjen kan aenhechten in verwisseling van Savooijen met Frankryk.

De *Morning Chronicle* houdt het verbond tusshen Rusland en Oostenryk staende.

Het Spaensch Eskader is door het slecht weder genoodzaekt geworden Algésiras terug binnen te trekken; het moet zich naer Rabat begeven. De Maerschalk O'donnell wachtte op kameelen om den oorlog voort te zetten.

EENE NAPOLEONISCHE SLUIPREDE.

In de aanspraak welke Napoleon III aen de maerschalken, aen de senateurs en de besturende notabiliteiten deed, zeide hy zoo judasachtig en als met een voorgevoelen van een tegen zyn regt- en kerkverbruyzelend politiek europisch verbond, toen hy weemoedig een leger verliet, dat zoo groote zaken in zoo korten tyd had afgemaekt: « wat zou Frankryk niet doen zoo het morgen zyne onafhankelykheid moest verdedigen. »

Tot nu toe heeft nog niemand gedagt de onafhankelykheid van Frankryk in het spel te brengen, dat zyne klauwen wel zou openspannen om ze te verdedigen. Zoo iemand de onafhankelykheid van de andere volken bedreigt en aengerand heeft, dan is het Frankryk, in zyne oorloogen van den Krim en van Italie, oorloogen welke alleen ondernomen geworden zyn tot voordeel der dynastie van den meester van Frankryk, en welke de 2 December arglistiglyk uitgevoerd heeft om het volk op iets anders af te leiden, en het zyne binnenlandsche ellenden en zyne verslaving door schitterende wapenfeiten, welke zoo sterk op den franschen geest werken, te doen vergeten.

Barste morgen een oorlog uit tusshen een aenstaende regtveerdig en wettig verbond der noordmogendheden en het Frankryk van het tweede decemberlyke keizerryk, niet de onafhankelykheid van Frankryk, maer wel de napoleonische dynastie zou groot gevaer loopen. Als de groote natie haer regelmatig leven leidt, de vryheden geniet waer zy regt op heeft, dan is zy voor niemand eene bedreiging, en kan dat krygzuchtig en militaire vertoog,

REISVERHAEL EN TOESTAND

DER GEBANNENE GEESTELYKEN VAN HET EILAND RHÉ,
IN DE JAREN 1798 EN 1799;

aldaer gedurende zyn ballingschap beschreven door den zeer eerweerdigen heer GUILIELMUS HAPPAERS, weleer hoofdpastoor van Landen. (*)

—o—
VI.

Vertrek van Kameryk naer St.-Quentin, — naer Ham, naer Noyon, — naer Compiègne, — naer Senlis en naer St.-Denis.

Vertrek naer St.-Quentin: 30 July — 7 uren gaens.

« Den 30sten (maendag) 's morgens zyn wy van Kameryk vertrokken naer Saint-Quentin; maer wy wierden niet verlost van die goddelooze menschen, die ons zoo veel beledigingen aengedaen hadden; want zy moesten met ons vertrekken, om naer Parys overgebragt te worden; en vervolgens te St.-Quentin komende, hebben zy ons op een nieuw beginnen te pynigen, en zy gaven raed aen de gevangenen van die plaets, om van ons geld te vragen. Wy hebben daer eene kleine somme moeten afgeven. »

« In deze gevangenis nogtans waren wy tamelyk wel geuisvest; het bier, dat zeer dier was, was redelyk goed; maer wy hadden niets te eten dan brood, boter en kaes. »

(*) Verboden over te nemen.

waarmede Napoleon III zich noodzakelyk moet omringen, onnoodig achten.

Maer als Frankryk zyne beschavende en in alles vooruitgaende zending vergeet, om eene Kaserne te worden, waer de sabel alles overmeestert en overweldigt, het gedagt, het regt en de vryheid; als het niets meer is als een oorlog-machien, een gegroefd kanon, dat beurtelings de vrye natiën, de wettige opperhoofden bedreigt en bestormt, dan is het niet te verwonderen dat Europa aen een krachtadig verbond begint te denken, en dat Duitschland en Rusland zich 1814 en 1815 eens herinneren.

Maer zoo dusdanige oorlog uitbarste, dan zou het europische verbond de eervolle zending gehad hebben, van tweemaal in eene halve eeuw Frankryk aen de vryheid terug gegeven te hebben zonder aen deszelfs onafhankelykheid te raken.

Wy begrypen het doel van den 2 December als hy zich met de bannier van Frankryk omhult, ten einde te doen gelooven dat de hem gedane aenrandingen regtstreeks Frankryk zouden schynen toegestuurd. Maer tusshen de natie en de napoleonische familie is een afgrond; de keizer zou dit onderscheid hebben moeten maken, en indien hy het niet gedaen heeft, het is omdat hy bondige redenen had om zyne belangen te mengen met die van het groote volk dat, vroeg of laet, tot de vryheid zal herleven.

De revolutionairen doen altyd alles in name van het volk; zy nemen het kleinste voorwendsel te baet om valschbeschuldigde en wettige gouvernementen omverre te werpen, veroorzaken het ongeluk van gansche provinciën, getuige hiervan Italie, dat welhaest uit zynen doodslaep zal opstaan, als het den yzeren scepter in plaets van den pauselyken herderstaf eens duchtig zal gevoeld en ondergaen hebben.

Toen de revolutionaire stormvloed de Nederlanden in 1789 overweldigde, toen loog en tierde men ook in name des volks, dat arglistiglyk bedrogen en medegesleept werd, en met wiens godsdienstige gevoelens de revolutionairen den spot dreven, als hun doel bereikt was. Zy hebben voor zeker oogwit het geluk van het volk, maer hunne echte dryfveer is de heerschezucht en hun eigen belangen.

De geheime italiaensche societeiten hebben sedert eene halve eeuw dezelfde middels gebruikt om tot hetzelfde einde te komen als de revolutionairen van 1789. En eene wonderbare zaak! de geschiedenis bewyst op de stelligste wyze dat de geest des kwaeds altyd hetzelfde doeleinde heeft; dat de volken, die zich in het revolutionaire net hebben laten vangen, de slagtoffers derzelfde ongelukken geweest zyn; en nogtans blijft deze lange ondervinding der eeuwen zonder yrugt: het kwaed doet zich voor onder dezelfde gedaenten, het wordt op dezelfde manier onthaeld, en het zal onvermydelyk dezelfde gevolgen voortbrengen.

POLITIEKEN TEEMS.

FRANKRYK. — Gelukkig voor den armen dichter Tollens dat hy in den schoot van Abraham of elders anders rust, of

Vertrek naer Ham: 1 aug. — 4 uren gaens.
naer Noyon: 2 aug. — 4 « «
en naer Compiègne: 3 aug. — 4 « «

« Den eersten augustus zyn wy van Saint-Quentin vertrokken naer Ham, alwaer wy op eene kamer van het stadhuis geplaeft wierden. Dit vertrek was genoegzaam schoon, maer wy moesten hetzelve, als ook ons eten, zeer dier betalen. »

« Den tweeden zyn wy vertrokken naer Noyon, alwaer wy onder ons negen priesters, volgens ons verzoek, alleen gezet wierden op een zoo klein kamerken, dat wy er byna niet konden op slapen; wy waren nogtans aldaer redelyk gerust en tevreden ten opzichte van den gevangensbewaerder, die zeer menschlievend was. Wy verzochten hem van een stuk spek te koken, dat wy op den weg gekocht hadden; hetgene hy met alle beleefdheid deed en dat voor kleinen prys. Daarna wierd ons nog gezonden een stuk kalfsgebraed met eenen korf peren van eene juffrouw uit de stad, zoo dat wy wel verzaed waren. Maer dit hebben wy wel moeten bezuren, als wy den derden van augustus te Compiègne zyn aengekomen. De oorzaak van ons ongeluk waren die voormelde boeven, die van Kameryk met ons waren vertrokken en die niets zochten dan ons overal meer en meer leed aen te doen. Te Compiègne dan gekomen zynde, wierden wy in eene plaets gezet, alwaer alle gevangenen konden by ons komen; en zoo geschiedde het, dat zy allen te gelyk onze plaets kwamen ingedrongen; en zy stonden gereed, om ons slagen te geven, zoo wy geen geld wilden afgeven. Maer te vergeefs hebben

hy zou twintigmael per jaer zyne lier kunnen herstemmen om uit te roepen: « Vrede, Vrede! dreunt het rond, en eene halve uer later zou hy de snaer moeten betokkelen om uit te trompetten: « Bim, bam, bom! Men schiet daer elkander dood gelyk de musschen. De keizer van Frankryk heeft in zyne troonrede al weder gesproken van vrede. Hoe toch de menschen zich laten foppen door woorden van teleurstellers die altyd belooven om nooit hun woord te houden, en dan, onder den voet trappende al wat de menscheit tot hiertoe, als goddelyk en onverbreekbaar aenzien heeft, onbeschaemd loochenen wat zy gisteren bevestigden. Men spreekt in hooge woorden van vrede, daer men misschien den ochtend niet verre af is waer het vervaerlykste onweder zal losbersten dat ooit het menschedom bedreigd heeft, van vrede, op een tydstip waerop de bloedigste botsingen zullen plaets grypen welke nog ooit menschelyk oog zal gezien hebben. 't Was ook vrede na de redevoering van Bordeaux; 't was nog vrede na den oorlog van den krim; 't is nu nog vrede, na de moorderyn van Italie, en het zal vrede zyn, tot dat weder de gegroefde kanonnen zullen bulderen tot meerder eer en glorie der despotten, en tot schande, oneer, ongeluk en weedom van de volkeren die het toelaten.

OOSTENRYK. — RUSLAND. — Al wederom den put gevuld als 't kalf verdrongen is. Men zegt dat die twee landen een verbond aengegaen hebben, om elkander beurtelings te ondersteunen en hulp te leenen. De keizer des knoeds en de keizer der koppige Habsbourgen schynen elkander in het oor gefluisterd te hebben: « weet gy wel dat die man van Frankryk daer met zyne duivelsche zouaven en grenadiers een raer vent is? Als wy hem niet tegen gaen zal hy ons allen nog de jas uitkloppen, en na dat hy dit zal verricht hebben, zal het volk hem eens zeggen: « ga nu maer aen: wy hebben roem genoeg, en wy zullen andere volkeren eens zoo wys maken, als wy zelve zyn. Trek maer op, goede man, en koom terug als wy u zullen roepen, of misschien wel, zonder weerdzien. »

ENGELAND. — In de gemeente-kamers van Engeland heeft men gekeven en zoo lang bezig geweest dat het men het eendelyk eens geworden is om aen Frankryk de afstanding van Savooijen te weigeren, zoo Frankryk die aenvraag aen de mogendheden doet. Wat kan die weigering toch helpen? Frankryk zal Savooijen binnenslokken zoo het dit van zin is, en geene aenvraag by de mogendheden doen, juist gelyk het, zonder iemand te raedplegen den oorlog van Italie ondernomen heeft.

BELGIE. — Dit land gaet haest verlost zyn van alle kwaden, zonder amen. De soldaten van het garnisoen van Antwerpen steken reeds den keizer van China in volle straet dood, om die eer den Franschen noch den Engelschen over te laten. Lieve heer, wat zal Peking diep in rouw gedompeld zyn, zoo haest men deze nieuwmaer uit de welhaest versterkte stad, door onze oorlogschepen zal vernemen!

HAEK EN OOGEN!

Over ruime jaren kwam er een Engelschman van hooge stam en kennis Frankryk ingewandeld, ten einde de zeden en gebruiken van het fransche volk eens ter plaetse te studeren. Dank aen vrienden werd hy, na eenige maanden verblyf te Parys, in al de groote byeenkomstzalen onder de voornaemsten der hoofdstad toegelaten. Daer hy de taal nog maer weinig magtig was, zoo moest hy zich bepalen met al amen en ja te zeggen, en de voornaemste praters, waeronder de dames, al lief en bescheiden toe te lachen; en niet te min bekam hy in korte dagen zulken roem van geleerdheid, van wellevendheid en schrandere vernuft, dat hy zelve, erover verstomd, ten langen laetsten alle loftuigingen voor klinkende munt zou aengenomen hebben. God! riepen de fransche heertjes, welk uitnemend vreemdeling ons uit Engeland is toegekomen! Wie zou op de hoorden van den Teemsch dusdanige heuschheid gaen zoeken? En de dames eveneens sloegen de handen te samen in teere gevoelens, en fluisterden met fyne, genepene lipjes: lieve, schoone, vernufte vreemdeling! Zoo aengenaem ter tael als bevallig van manieren! En de vreemdeling schudde het hoofd en sprak tot zichzelf: ik wil my laten voor den kop schieten, als ik weet hoe ik zoo op eens de aching en het hart der schoone fransche juffertjes zoo moogt verwerven!

Hierop eene kleine vraag om den engelschman uit zynen

zy deze middelen gebruikt, want ons stout tegenspreken alleen heeft hen doen vertrekken, alhoewel zy viermaal sterker in getal waren dan wy. »

« Boven dat hadden wy aldaer nog andere moeijelykheden; want daer was geen strooi te bekomen, om er op te slapen, zoo dat wy met een weinig strooi, dat er over gebleven was van andere gevangenen, ons moesten behelpen, om er de oudsten en de vermoedsten op te leggen; de anderen, van de welke ik een was, sliepen op den grond. »

Vertrek naer Senlis: 4 aug. — 8 uren gaens.

« Wy waren dan zeer verblyd, als wy vernamen, dat 's anderen daegs, den 4^{den} augustus, wy moesten vertrekken naer Senlis, alwaer wy een weinig beter waren. De vuiligheid nogtans en de aerdigheid van deze gevangenis beweegt my, zegt de verhaelschryver, om ze met een dichtje af te malen:

Zal ik lukken uit te drukken

Al het vuilig' van Senlis?

Het zyn stukken, die mislukken,

Als men nog gevangen is.

Ik kwam binnen, ik zag hinnen,

Ik zag honden, groot en klein,

En ik dacht in myne zinnen

Drommel! wat zal dit hier zyn?

Daer een verken; daer een kicken,

daer een duif op haren nest;

Gy kont peinzen, dit moest rieken,

Al belet men 't op zyn best.

twyfel te trekken: Wat moet men doen om van de menschen geerne gezien en geprezen te worden? Een koning, nog onbedreven in de haek en oogen van het leven en van zyne zotte en baetzuchtige natuergenoten, had eene gansche kudde wysgeeren aan zyn hof onboden om deze vraag eens op te lossen. In dien tyd gaven de grooten nog al een weinig voor hunne onderzaten, die zy met den vaderlyken naam van *Canaille* onder hen en in het jaer vyftien te Weenen herdoopten. De eerste wysger, na zich den knevel opgestreken te hebben, begon, als volgt, zyne ronkende en pronkende redevoering: Heer Koning, meester en bestuurder van het tweevoetig en eenneuzig menschdom, onzes dunkens zal men het hart, de achting der stervelingen verwerven door weldaden; doe uwe onderdanen goed, en gy zult bemind en geprezen worden. De koning schudt met het hoofd en roept: dat is het niet; de menschen goed doen is juist een middel, om van hen misprezen te worden; stank voor dank is het spreekwoord; gaet de geschiedenis af, en dan zult gy de groote en uitgelezenen weldoeners der aerde doorgaens gehaet, vervolgd, gemarteld, in kerkers, in gasthuizen, met den beldelzak of op den kalvarie vinden. Dus een ander redenaar!

Heer Koning, hernam deze, meester en bestuurder van het tweevoetig en eenneuzig menschdom, onzes dunkens bestaat het geheim in den onvoorzigtigen en bekrompenen geesten goeden raed, by drukende omstandigheden, vriendelyk en wys te geven. De koning schudt met het hoofd en roept: dat is het niet; eenieder is met zyn verstand tevrede, meent geen goeden raed noodig te hebben; en geeft gy hem goeden, die by ongeluk en onvoorzigtigheid slecht uitvalt, dan zullen zy u hunne eigene zotte kuren nog verwyten en zeggen: hadde ik toch maer na mynen zin gedaan! Veronderstelt dat men u nog raed vragen kwam, meent gy dat het is om hem te volgen? O! wat zyt gy er ver ter neve! zy zoeken zich by u om eenen fetsdank in te dringen, of wel hunne eigene spitsvinnigheid en ryp verstand doen te gelden. Dry zaken haekt ik van harte: eenen knoetschryver, eene permissie, en eenen raedgever of pedant. Dus alweer een ander!

En een derde brilwyze stond op en sprak: Heer Koning, meester en bestuurder van het tweevoetig en eenneuzig menschdom, na al de werken gelezen te hebben, welke volgens Almanak en eene soort van vlaemsche broeders meenen te schrijven, zyn wy van gevoelen, dat men zich beminnelyk zal maken met een eenieder met open hart en open mond vrypostig de waarheid te zeggen. Wat is er toch schooner, beminnelyker dan de waarheid! De koning schudt met het hoofd en roept: dat is het niet; de waarheid is wel schoon; maer het is met haer gelyk met de stralen der zomermiddagzon; niemand kan ze in het gezigt verdragen. Gy moet iemand maer de werheid zeggen, om nimmermeer in zyne vriendschap te komen; gy zoudt beter de huid van uwen vriend met een kissend en gloeiend yzer brandmerken; dat nypt hem slechts het vleesch, maer het woord waarheid snydt hem hart en ziel in twee. De grooten byzonder, al zeg ik het zelve, sprak de koning, hooren liever het gedommel en gebrom der kanonnen op het oorlogsveld, dan het enkel gefluister der waarheid, mogt zy zelfs nog ontglippen aan den rouzen mond eener minnende schoonheid. Dus alweer een ander.

En vierde stond uit zynen zetel van vlaemschen broeder op met de statigheid van eenen boerenburgemeester en sprak: Heer Koning, meester en bestuurder van het tweevoetig en eenneuzig menschdom, wy denken, *nous opinons, sentimus*, zegt Cicero, dat om van de menschen bemind en geprezen te worden, men ze maer in al hunne verlagen en grillige gevoelens moet opvolgen. De koning schudt met het hoofd en roept: dat is het niet; met ze op te volgen en na te loopen maekt gy u hunnen speelbal en slaef; en zoodaerdt zy u onder hebben, dan wordt gy niet meer geteld en by gevolg ook niet meer geacht noch geprezen; liefde onderstelt achting. Mouvstrykers, slijklooiers, slierfluiters en dergelyke zeevermans, die zichzelf niet tellen, hunne eigene waardigheid onder de voeten van anderen werpen, zyn de walg des levens, en de vernedering der samspraak; een mensch moet karakter bezitten. Dus alweer een ander.

Een vyfde wipneus, held der ingeborene gedachten, (*idées innées*) en van het goudmaken (*alchimie*) stond driftig op en stak krampachtig beide zyne armen, als die van eenen houten wegwyszer, uit en zei: ons gedacht is dat men den bliksem van alle man moet geven, niemand aantrekken, niemand na-loopen, niemand torzien, en eenen hoed dragen, die met teer of lym schynt op het hoofd vastgemaakt. Het is met de menschen gelyk met de lichten, de vuren, welke men 'snachts in de vochtige beemgronden ontmoet; loopt gy ze na, dan vlugten zy; vlugt gy ze, dan loopen zy u na. En de koning schudt met het hoofd en roept: dat is het niet; wie toch zou dusdanig leven kunnen slyten; wy zyn van God gebakken of afgedraeid om in samenleving met malkanderen om te gaen; en indien de eene de botten van den anderen gaf, wat zou er dan van den wereld geworden. Dus alweer een ander.

Heer Koning, streek eindelyk een gryzaerd by, die nooit een woord van wysbegeerte of prulsavez had hooren reppen, en die toevallig zich onder de wipneuzen vond, Heer Koning, meester en bestuurder van het tweevoetig en eenneuzig menschdom, my dunkt, zonder ooit van Pitiskus, of hoog- en laaggeschrevene werken gehoord te hebben, dat men zich zal doen beminnen en pryzen met te verdragen dat de menschen zichzelf pryzen. Als ik by iemand gesproken heb, die zich by my eens goed kwam opzetten, zichzelf het wieroekvat toezwaaijen, en gelyk men dat noemt, het hart eens ophalen, en dat hy my als eenen waren geloovigen aanzag, dan heb ik altyd ondervonden, dat ik ook geprezen en bemind werd. Onze achting voor anderen is altyd in evenredigheid met de achting, welke men voor ons heeft. En spreekt met honderd menschen,

Eksters, kraeijen van gelyken
Waren daer ook zeer gemein;
Elk dier zat op zyn eiken;
Denkt eens hoe het daer moest zyn.
Geene tafels, geene stoelen,
Al zocht men het huiskens rond,
Kond men met de hand aan roeren,
Of men roerde eenen Str...
Ziet, op reizen eet men spyzen,
En men weet niet voor gewis,
Noch men kan het klaer bewyzen,
Of het Str... of boter is.

« Uit dit dichtje, zegt de Schryver, kan men gemakkelyk oordeelen, hoe zuiver de pot in dit huis gekookt wierd en met wat eetlust wy in de sause wischten. Evenwel men moest eten en het betalen moest er na volgen. Niettegenstaande nogtans dit altemaal hadden wy aldaer een redelyk goed nachverblyf voor tien stuivers voor elken man. Ik mag hier ook wel byvoegen, zegt hy, dat de gevangenzienner een veldwachter was en zyne vrouw was, in haren jongen tyd, twelf jaren, als dragonder, soldaet geweest.

« Den 5^{den}, dat een zondag was, zyn wy aldaer te Senlis nog stil gebleven. »

dan zullen er zich negen-en-negentig pryzen; laet ze zich pryzen en gy ook wordt geprezen: in andere woorden: huist met den ryk; laet eenieder het zyne en houdt het uwe.

Dat is het, riep de koning, en hierop liet hy al zyne honden los, en zette ze achter de wysgeeren, die met al hunnen hoogmoed en stadhuisswoorden doorgaens nog geen eenvoudigen boer gelden. Alles draeit in den wereld op de spijder zelfsliefde, en altyd vlieten wy over van eigen lof, de eene met het gedruis van eenen hoogen waterval, de andere met het zacht gedrup eener dakpan. Laet dus alle winden waeijen, alle molens draeijen en alle banen kraeijen. Zoo ook deed de engelschman te Parys.

Nieuwe Kiezing in Itale en nieuwe Foppery.

Minister Cavour, die zich na den vrede van Villa-Franca eenigen tyd achter de gordyn gehouden had, gaet nu weer voort met alle middelen in te spannen om Toskanen, Parma en een groot gedeelte van de Pauselyke Staten, waar de revolutie heerscht, voor goed aan Sardiniën vast te hechten. Willende doen gelooven, dat de inwoners van die streken zich uit hunnen vryen wil in de armen van Victor-Emmanuel geworpen hebben, gaet hy het volk, hetgeen onder de bajonnetten van zynen meester zucht en geene hoegenaemde vryheid meer heeft, by een roepen en het doen stemmen of het, ja of neen, zich aan Victor-Emmanuel overgeeft, of het afbreekt met Paus en Hertogen en of zyn vrye(!) wil is van met Sardiniën vereenigd te worden.

Ieder een begrypt dat dit weer niets anders is als een komedie-spel; niemand is er immers, of hy weet nu, dat het italiaensche volk door de revolutie overweldigd is en geene de minste vryheid meer heeft. Men heeft reeds meer dan eens gezien, dat de weldenkende kiezers, blootgesteld aan allerlei soorten van mishandelingen, altyd vervolgd van de opgemakte makkers van Victor-Emmanuel, geen vryen keus meer hebben; dat hun fortuin, hunne rust en zelfs hun leven in gevaer zyn van dien oogenblik af, dat het zou bekend zyn, dat zy een enkel zuchtje over den ellendigen staet van zaken, waerin hun vaderland zich bevindt, zouden durven uitlaten; men weet eindelyk al te goed, dat het grootste gedeelte van het italiaensche volk, nu door zoovele rampen en afpersingen, die het eertyds niet kende, geslagen, niets meer verlangt dan het zoet en vaderlyk gezag van den H. Vader en de Hertogen hersteld te zien; en NOGTANS, zoo haest die zoo genoemde vrye(!) kiezing, of om beter te zeggen, die nieuwe foppery zal voltrokken zyn, zal Cavour met alle zyne uitgekochte dagbladeren en ten accoord met alle vervolgers en haters van recht, kerk en godsdienst, op alle toonen en geheel de wereld door en nog verder (?) met trommel en trompette doen uitgalmen, dat de wil en het verlangen van ieder man in Itale is, dat het ryk van den paus ophoude; dat de edelmoedige Victor-Emmanuel met eenparigheid van stemmen als zyn wettige opvolger gekozen is; dat ingevolge van die plechtige en gansche vrye kiezing, de behoudenis of de herstelling van het pauselyk gezag onmogelyk is en dat eindelyk, na zoo lang verdrukt geweest te zyn, het Italiaensche volk nu onder de besturing van Victor-Emmanuel gaet genieten eene vryheid en een geluk zoo groot... zoo groot, dat het zelfs niets meer aan de Goude Eeuw van Vader Saturnus zal te benyden hebben... En daarmede zal de zaak waerschyntlyk zoo blyven, vermits Napoleon zelf, die vandaag nogtans op d'een toontje zingt en morgen op een ander, verklaerd heeft, dat hy den vryen keus, die de italianen over hunnen toekomstenden toestand zouden doen, zou handhaven. *Sic mundus vult decipi*. Maer niet te haestig; zou God somtyds geen stok in het revolutie-wiel komen steken? Zou hy somtyds niet op eenen onverwachten keer aan Napoleon III, gelyk aan Napoleon I, eens komen laten zien en geweldig doen voelen, dat HY het toch is, die altyd meester blyft? Dat is de kwestie en de tyd zal die oplossen.

MYN BAKOVEN EN HET NIEUWSBLAD VAN HASSELT.

Het zy my toegelaten eenige pistolets op eene vrye zwong en met vrye armen uit mynen oven te voorschyn te trekken.

EERSTE PISTOLET.

Toen verleden zondag het *Nieuwsblad* ons aenkondigde dat de achtbare burgemeester van ons door en door katholyke Sint-Truiden, omgeven en bestraeld van nog een koppel stadhuissplaneten, zyn handteeken op het adres van den Paus ridderlyk weigerde, vroeg zich groot en klein met verwondering: zou dan onze geliefkoosde burgemeester de handelwys der Mazzinisten en dergelyke scherpschietens der Italiaensche staatkunde voor zyne gedragslyu aengenomen hebben, om te gelyk met de liberalen van ons dolzinnig en ministeriël vaderland te roepen: weg met de tydelijke magt van het Pausdom! Toen eensklaps met den klem van eenen *quos ego* het *Nieuwsblad* van Hasselt tegen Hoop en Sint-Truidensche teekenaers het hoofd uit de baren der Schelde opstak en bulderde: *zy die het adres aan den Paus weigerden te teekenen, doen zulks omdat zy de ware interesten der religie BETER verstaan*. Beter, la faridondaine! dan de katholyken van Duitschland, Ierland, Engeland, America, België, enz.... Beter, la faridondaine! dan de Paus zelve.

Wist en geloofde men zulks te Rome, dan bekwaam gewis de opsteller van het *Nieuwsblad*, en misschien ook onze Burgemeester, den rooden hoed van kardinael nog, met de magt van paternosters te wyden met vollen afaet, la faridondaine! met vollen afaet, la faridondaine!

Vertrek naar St-Denis: 6 aug. — 8 uren gaans.

« Den 6^{den} zyn wy vertrokken naar Saint-Denis (1), alwaer wy ontrent 5 uren na middag aengekomen zyn. »

« In alle de gevangenis, merkt hier de Schryver op, langs welke wy doorgaen waren, hadden wy alles zoo dier moeten betalen dat wy er allen over verslagen stonden; maer wy waren te gauw verbaasd geweest over de duerte en schelmerij, die men in de gevangenis vindt; want in dit gevangenhuis hebben wy begonnen oprecht te gevoelen de goddeloosheid van den onregtveerdigen mensch ten opzichte van den ongelukkige. Want toen wy ondervonden, dat men alhier alles zoo dier deed betalen, vonden wy goed niets met al te vragen dan brood, kaas en bier. Maer zoo haest de opziener dit gewaer wierd, begon hy boos op ons te worden en

(1) De nieuwe republikeinsche naam van deze plaets was toen « Franciade. » — De gebannene geestelyken van Florennes die later zyn weggevoerd geworden, zyn van Namen den 28 nov. 1798 vertrokken naar Couvin, en zyn gegaen langs Rocroi, — Mézières, — Lannoi, — Réthel, — Reims, — Fines, — Soissons, — Crépy en Dammartin. Van Saint-Denis af tot het eiland Rhé hebben zy langs dezelfde gevangenis, als deze bannelingen, moeten passeren.

TWEDE PISTOLET.

Tot op den zotten dag van heden hadden wy altyd gehouden, dat een volk zich zyne koningen en de gemeente zyne burgemeesters koos; de katholyke gemeenten eenen katholyken burgemeester en de liberalen eenen liberalen. Maer in het schrikkel- en adresjaar van 1860 dreigt deze grondwet der kiezing het oudzyer en kleuren der garde-civique te ondergaen. Eene bevolking van 12,000 inwoners, zoo als Sint-Truiden, en waer gy onder de paletotdragende burgery mischien niet eenen echten liberaal zult te gemoet komen, zal dan voortaan hare denkwyze, hare gevoelens, hare meening, hare zeden moeten afstaan! *De liberalen doen dat ook; overal in liberale gemeenten stellen zy katholyke burgemeesters aan!!!* Ja wel, la faridondaine! Ja wel, la faridondaine! Wat is toch de vryheid der kiezing en van het volk schoon door den prisme, ik wil zeggen door den trechter der liberalen en van het waterverwig *Nieuwsblad* beschouwd!

DERDE PISTOLET.

Een fransche koning heeft gezegd: *tout est perdu fors l'honneur*; Napoleon: *soldats russes et officiers français*; de helden van Waterloo: *la garde meurt et ne se rend pas*. Zoo ook zou men kunnen geestig en onverstaenbaer zeggen: *je suis notaire catholique et bourgmestre libéral*. Wy hebben alle chimisten, droguyten en apothekers van België, Frankryk, Duitschland en Sint-Truiden afgehoopen, om ons deze woorden, *je suis notaire catholique et bourgmestre libéral*, doen behendig op te lossen; maer niemand is eruit gekomen. Als de notaris geld telt, akten schryft, is dan de burgemeester met een' tweeloop aen 't jagen; als de notaris ter kerke gaet, strykt dan de burgemeester naer de logie; als de notaris om acht uren slapen gaet, zit dan de burgemeester om elf uren op de societeit nog aen het tric-trac spelen? Dat trekt sterk op eene billocatie van den heer Tesch ook ter zelfder tyd te Brussel en te Luxemburg in de statie! Dus *atrape qui pourra...* Op de stalen pennen vindt men ook somtyds: *plumes catholiques* en daer beteekent dat woord *kul de bois*. Zou het hier ook zoo niet zyn, la faridondaine! zoo niet zyn, la faridondaine!

VIERDE PISTOLET.

Het *Nieuwsblad* echter heeft eene zaak gezegd, welke byna geheel en gansch op de waarheid trekt, te weten dat de heer Burgemeester, reeds sedert vyftig jaer, al zyne interesten te Sint-Truiden geplaetst heeft. Hadde de heer Burgemeester nog tienmaal zoolang zyne interesten te St.-Truiden geplaetst en herplaetst, en zoodanig geplaetst en herplaetst, dat hy nog eene plaets van eenige heetaren te Hechtel en te Beverloo moest zoeken gaen, by gebrek van plaets in de plaets Sint-Truiden, wat komt hier deze vyftigjarige plaetsing en herplaetsing ter zake en ter plaetse? Wy keuren zulks niet af, zelfs in geen katholyken notaris; maer als men eenen wafelaer zoo als het *Nieuwsblad* voor eenen Berryer neemt, dan moet men er ook de gevolgen van dragen. Trouwens mag men uit het voorgaende niet te haestig ten slotte trekken, dat wy in de aanstaende kiezingen onzen Burgemeester willen ongunstig zyn; wy beschouwen hier voornamelyk het *Nieuwsblad*; de tyd zal leeren; wy zullen onze huisselyke zaken wel beschikken dat het goed zy; het *Nieuwsblad* moet zich daer voor maer geen kwaed bloed maken. Daer wy geheel *onafhankelyk* zyn, stoken wy onzen oven zoo heet en zoo wit, als ons zulks noodig schynt, en later bakken wy nog eens pistolets, maer dan met karenten in; met karenten, la faridondaine! met karenten, la faridondaine.

EEN RAT IN DE VAL.

Het was den Vlaemschen Broeders ter ooren gekomen, dat de heer G. Schoofs een meesterlyk opschrift aen het adres van den Paus had afgevaardigd; en zoo seffens naer den kunstenaar geloopt en gevraagd om het onderhavig praeltuk eens te zien; hetgeen hun bescheiden werd toegestaan. Des avonds werden al de Vlaemsche Broeders byéengeroepen, of er niemand zou kunnen gevonden worden, bekwaam genoeg om een deffig verslag desaengaende op te maken. Maer allen trokken zy de schouders op en riepen: als wy eens met de spraekunst zullen gedaan hebben.

Een hunner werd dan rondgezonden om ergens den eenen of den anderen penman aen te treffen, en hem het zoo moeiljke verslag te verzoeken.

Men zegt zelfs, pst! dat men aen alle straten, kerkdeuren, wywatersteenen en herbergen eene wacht had gezet, ten einde aen eenieder te vragen: zoudt ge niet eenige regels voor de Vlaemsche Broeders willen schrijven?

Ten langen laetsten vielen zy op eenen franschen professor, die hun taelmagtig het zoogewenschte verslag in het fransch, in het vlaemsch onderteekende Limburg, op het papier bragt. Hierop seffens hunne beste broek aengetrokken, den zondagshoed op een oor gezet, cigaren van vyftig centiem in den mond gestoken, des casse-tête hygheald, en zoo viervoetig dravend naer het bureel van den *Constitutionnel* te Hasselt: *Mosieu le radoteur, nous avoir ici un pisse, qui faire de la bienne à la sause flamande*, (chose). De Hoop zal wel staen zien als gy zulk verslag het eerst van Sint-Truiden in uw dagblad uitgeeft.

Men begrypt ligt welke goede pint faro dien dag gekraekt werd, en met welke lekker komkommersaus de vlaemsche beafstecken begoten werden. Wy gelooven dat de *Constitutionnel*, buiten den dag zynere eerste communie, nooit zoo kinderlieve stonden heeft doorgebracht. De vreugd, zegt men, ging zoo ver dat zy tot in den donkeren het doppen, het reepen en het ganzenspel hebben doorgezet. Hieruit besluiten wy:

te vloeken: hy sloot aenstonds de deur van onze kamer toe zonder ons toe te laten van er uit te gaen, zelfs om te voldoen aen de noodzakelykheden van de natuur, zoo by dag als by nacht: zoo dat wy gedwongen waren alle onze noodzakelykheden te doen in die zelfde plaets, daer wy in moesten eten en slapen. Bemerk bovendien, zegt hy, dat het alsdan in heeste van den zomer was en dat wy juist onder het dak onze verblyfplaets hadden, zoo dat wy, boven den stank van den drek en van de vuiligheid, nog gekweld waren met eene onverdragelyke warmte. » (2)

(2) *Iets diergelyks is hierna, te Chartres, aen de verbannene priesters van Florennes voorgevallen. Men leest in hunne reisbeschryving: « Notre Concierge de Chartres ressemble à beaucoup de ses confrères. Quelques personnes vinrent nous voir, à notre arrivée, avec de petits présents. Ce ne fut que pour cette fois: l'entrée de notre prison leur fut bientôt interdite. Vous en devinez le cause. N'ayant plus de communication et ne pouvant plus rien recevoir du dehors, on nous fait passer par tous les pas et payer autant, qu'on veut, les denrées dont nous avons besoin, le vin p. e. qui se donne en ville, à 5 sous la bouteille, ne nous est accordé qu'à huit et ainsi du reste. »*

Wordt vervolgd.

1° Dat de Vlaemsche Broeders in het vlaemsch niet kunnen schrijven, want anders hadden zy het nu gedaan.
 2° Dat de Vlaemsche Broeders genoodzaakt zyn het fransch te gebruiken, en dat nog fransch van eenen anderen; zy die altyd den naam van fransquillon in den mond hebben.
 3° Dat zy hunne eigene stadgenoten, konden zy het gedaen krygen, zoeken voorby te gaen, om de belangen hunner eigene stad en medeburgers voor die van anderen te verwaerloozen en te verschachelen.
 4° Wy zullen den triepelaer en makelaer der Vlaemsche Broeders, die ons aen Hasselt overdraegt en brieft later den polka eens leeren.

Wat het verslag en de handelwys van onzen confrater aengaet, daer willen wy niets over zeggen; het verslag is goed en de Constitutionnel neemt aen wat zy hem geven.
 Maer gy triepelend Savoyaerdje, zoekt u maer eene goede balancoire; binnen eenige dagen moet gy de koord op, la faridondaine! De koord op, la faridondaine!

Dus al een Rat in de val.

DE SENAET.

Onder een zeker getal petitiën waer M. Bethune, in zitting van 24 February, verslag van geeft, bemerken wy er twee, van St.-Truiden gedagteekend, waer het voorwerp zeer verschillig van voorkomt. De eene is door de Vlaemsche Broeders onzer stad van den 21 February 1839 den Senaet gezonden geworden, ten einde maatregelen ten voordeele der vlaemsche taal doen te nemen. 'T verslag besluit tot toezending der petitie aen M. den minister van Inwendige. M. de Block bestadigt zeer hevig deszelfs besluiten en ontwikkelt ter zelve tyde de grieven der vlamingen betrekkelijk hunne taal. M. de Minister antwoordt dat hy reeds een bundel heeft doen uitgeven waer deze grieven in zyn gewederlegd, en verzekert dat het bestier alles in het werk heeft gesteld om de klagen der vlaemsche bevolkingen, ten minste diegene die ernstig en waeragtig zyn, te vermijden. De andere petitie is door den gemeenten-raed onzer stad den Senaet toegestuurd, en vraegt door koninglyk besluit van 5 Aug. 1814, nopens de schadeloosheid voor krygs-logementen daargesteld, zoodanig worde veranderd dat de prys dezer schadeloosheid ten minste worde verdubbeld. M. de Selys-Longchamps verdedigt die petitie en vindt er de beweegreden van ten volle gegrond. Ook is het besluit der commissie dezelve den minister van oorlog toe te zenden, zonder tegenspraak aengenomen.

De Senaet stemt nog, in de zelve zitting, het wetsontwerp nopens eene nieuwe verdeling der provinciale raedsheeren. Men weet dat, volgens deszelfs inhoud, St.-Truiden in het vervolg 5 in plaets van 4 leden voor den provincie-raed kiezen mag.

Eindelyk gaet de Senaet tot discussie over den art. van het budget van openbare werken. Een groot getal leden nemen beurtelings het woord, ieder om zyn arrondissement den Minister aen te bevelen. Deze neemt dezelve altemaal onder zyne bescherming, belooft de hem voorgedragene opmerkingen in aendagt te nemen; en zoo stelt hy iedereen te vreden en doet zyn budget eenpariglyk door 57 stemmen goedkeuren.

De Senaet verdaegt zich dan tot nieuwe byéénroeping.

KAMER DER VOLKSVERTEGENWOORDIGERS.

Ter gelegenheid eener petitie, betrekkelijk de gangbaerheid der gouden munt, ontstaet eene discussie om te weten waer men deze petitie moet naer toezenden. MM. Rodenbach en B. Dumortier willen dezelve aen de midden-afdeeling doen gevorden die met het onderzoek belast is van het wetsontwerp nopens het kopergeld. M. C. de Brouckere intengendeel vraegt dat men dezelve aen de commissie der petitiën zende met aanvraag van er een spoedig verslag over te geven. Deze voorstel wordt aengenomen.

Op eene interpellatie van M. Rodenbach, antwoordt M. de Minister van buitenlandsche zaken dat het bestier de belangen van onzen koophandel, door het verdrag tusschen Frankryken Engeland gedreigd, niet zal uit het oog verliezen maer met zorg betragten.

By het art. 2 van het wetsontwerp dat zekere verandering in de provincie- en gemeentewetten betrekkelijk den eed inovert, draegt M. Wasseige, verslaggever, eene wyziging voor dat luidt als volgt: « in dit geval (wanneer de gekozen ambtenaren, zonder wettige rede, zich na twee agtereenvolgende byeenroepingen onthouden den eed af te leggen) zal het bestier deze niet kunnen afzetten dan op voorstel der bestendige deputatie. » De Minister bestreidt deze wyziging, en zyn gevoelen wordt door de meerderheid der Kamer aengenomen. Het wetsontwerp, in zyn geheel, wordt eenpariglyk gestemt.

Des anderen daegs, gaet de Kamer tot discussie over der art. van het nieuwe straf-wetboek. M. Guillery keurt in het algemeen die art. af, omdat men de straffen in plaets van te verminderen nog meer heeft vermeerderd. MM. Rimez en Orts intengendeel wederleggen die bevestiging en keuren deze art. ten volle goed.

Hasselt, den 15 february 1860.

DE GOUVERNEUR,

Aen de HH. Kommissarissen der buertwegen en aen de Gemeente besturen.

Mynheeren,

In de vergadering van den provincialen Raed van 1839, zyn bemerkingen gedaen geweest nopens de nietnakoming van art. 59 der gewestelyke verordening vrn 26 july 1845, betrekkelijk de snoeiing der boomen en hagen langs de buertwegen, welke voor den 1 mei van ieder jaer moet plaets hebben.

Ten einde de nadeelige gevolgen te beletten die uit dezen staet van zaken spruiten, verzoek ik u, mynheeren, krachtadig mede te werken opdat de bedoelde bepaling der verordening stiptelyk worde nagekomen.
 De Gouverneur,
 Craef T'SERCLAES.

STADSNIEUWS

Verleden dynsdag is het klein kruis dat boven den haen op Sint-Martinus kerk uitstak, met een stormwind van den toren weggerukt geworden. Het heeft by zynen val, geene hoegenaemde schade te wege gebragt.

Vershillende Tydingen

In den nacht van maendag op dynsdag is de pakwagen van Van Gent, die s'avonds om tien uren uit Antwerpen vertrekt, gedeeltelyk beroofd geworden. Kwaaddoeners hebben het koffer opengebroken waerin zich de geldsweerden bevonden en hebben er verscheidene pakjes fondsen uit weggenomen. Een dezer pakjes bevatte 75 aendeelen van de leening der stad Luik (nummers 16,910 a 16,984) en 28 aendeelen van Antwerpen (nummers 68,649 a 68,676. Men veronderstelt dat de diefstal gepleegd is tusschen Mechelen en Vilvoorde.

Wy vernemen dat de pakjes teruggevonden zyn in een veld, maer de geldsweerden waren er reeds uitgenomen. Men verzekert dat er te Mechelen eene aenhouding gedaen is welke met dezen diefstal in verband staet.

— Men heeft over eenige dagen gemeld dat de Etterbekenaeren laestleden zaterdag geweigerd hadden voor M. Roneberg het schoollokael te openen, toen deze aldaer tot de samenstelling van het bureel voor de inrigting der burgerwacht wilde overgaan. Ten gevolge dier weigering is een proces-verbael opgemaekt; eergisteren en heden zyn de burgemeester en de twee schepenen, het gemeente-bestuer van Etterbeek uitmakende, aengehouden.

Men verzekert ons dat, ten gevolge eener beslissing der bestendige deputatie van den provinciale raed van Brabant, de kiezingen voor de burgerwacht van Etterbeek in een lokaal van Elsene zullen plaets hebben.

— Zaterdag morgend is te Elsene eene zelfmoord in buitengewoone omstandigheden gepleegd. Een persoon die den heer advocaat Bauvier, Edimburgstraat, was komen raedplegen, en welken men had doen wachten tot deze van het verhoor terug keerde, is naer den zolder gegaen waer hy zich heeft opgehangen. Men kent de oorzaak dier wanhopige daed niet; enkel weet men dat de persoon in kwestie een apotheker uit Parys was, die in België gevlugt was om te ontsnappen aen vervolgingen voor eene overtreding betrekkelijk den verkoop van geneesmiddelen.

Een brief welken men by hem gevonden heeft, geeft geene juiste inlichtingen; de enveloppe was er af, zoodat men de naam van den zelfmoorder niet kent.

Een zonderlinge omstandigheid is, dat na bestatiging van den zelfmoord, men in het bed der meid een zeslooperwolver gevonden heeft, die er door zelden persoon schynt in gelegd te zyn.

— Twee jagers keerden terug van de jaermarkt van Bellevesvre; hunne rytuigen hielden een weinig stil voor eene herberg van den Abergement-Saint-Jean (Jura), zy stapten af om wat ververschingen te gaen nemen en zien daer eenen hond liggen, den hond van den herbergier. Het dier stond hun aen; een van beide vraegt om hem te koopen, de andere wil hem ook. De baes weigert eerst, maer welhaest ziende dat hy er eenen goeden slag ging kunnen aen doen, bewilligt hy eindelyk zynepagneul ten pryze te stellen, en hem aen den meestbiedende af te staen. 80 fr. ! 100 fr. ! 150 fr. ! Kortom, de koppigste van beide biedt tot 540 fr., haelt 17 Napoleons uit, telt ze op tafel, springt met zynen epagneul in zyn rytuig, en rydt in volle galop voort. Maer de hond dien men niet geraedpleegd had, springt onderwege weg en loopt naer zynen ouden meester terug. De tweede jager, die nog over zyne neêrleg in de herberg zat te treuren, grypt het dier vast, telt aen den baes nog 20 fr. meer, en in eenen oogenblik was hy met rytuig en hond verdwenen. Een uer nadien komt de eerste gansch ongesteld in de herberg aen, men geeft hem zyne 540 fr. terug, doch hy weigert ze aen te nemen, en vertrekt met de belofte van zyn regt tegen den herbergier voor de regtbank te vervolgen.

— Ziehier, zegt de van Indicateur Tourcoing, een aerdig voorbeeld der genegenheid die de dieren elkander kunnen toedragen: Een jongeling onzer stad, die tegenwoordig Roubaix bewoont, heeft als geschenk van een zynen vrienden, officier by de Afrikaensche jagers, een overschoon windhond van groot slach gekregen. Door een zonderling toeval, kwam een fabrikant van Roubaix in het bezit van een arabischpeerd, dat insgelyks aen dien ruter toebehoord had, en de eerste maal dat het peerd en den hond elkander ontmoetteden, erkenden zy zich en betoonden eene hertroerende wederzydsche vriendschap. Het scheen dat de herinnering van hun vaderland zich in hun ontwikkelde. Men had groote moeite hen te scheiden en nu, wanneer het peerd verscheidene dagen doorbrengt, zonder zynen vriend te zien, wordt het droefgeestig, weigert uit te gaen en vindt zyne vrolykheid niet terug dan na het bezoek van den hond die men er dan ook zooveel mogelyk naer toe zendt.

— Zeeramp. — Dood van 30 personen. — De engelsche dagbladen melden dat de stoomboot Ondine van Dublyn naer Londen varende, zondag morgend op den schooner Heroine, van Rideford, is gelooopen. De aanzetting was zoo schrikkelyk, dat de Ondine op twintig minuten tyds, gansch verdwenen was.

Dit ongeluk heeft om 5 uren s' morgens, op de hoogte van Dover plaets gehad. Men heeft 21 passagiers en matroozen kunnen redden, welke te Dover, met al de zorgen door hunnen ongelukkigen toestand vereischt onthaeld geworden zyn.

By het aenbreken van den dag ontbraken er nog een vyftigtal personen.

De kapitein en eenige schipbreukelingen waren op een der sloepen gevlugt, doch daer men van hen niets meer vernomen heeft, is het te vreezen dat zy allen zullen omgekomen zyn, want de schooner Heroine heeft eenen hertverscheurende gil gehoord zonder te kunnen ter hulp snellen.

BURGERLYKEN STAND DER STAD SINT-TRUIDEN.

Aengiften van den 29 Feb. tot den 2 Meert 1860.

GEBOORTENS.

Mannelyk 1. — Vrouwelyk 1.

HUWELYKEN.

Geene.

OVERLYDENS.

Gerts, Servatius-Lambertus, zonder beroep, oud 17 jaren, (Melveren.)

HASSELT.

Aengiften van den 18 tot den 23 Feb. 1860.

GEBOORTENS.

Mannelyk 1. — Vrouwelyk 3.

HUWELYKEN.

H. Hermans, schoenmaker, en C. Weyens. — A. Vanderrul, bakker, en H.-J. Driessens.

OVERLYDENS.

J.-L. Houben, oud 53 jaren, landbouwer, weduenaer van M.-H. Nys. — P.-J. Cadden, oud 37 jaren, landbouwer, jongman. — M.-C. Houben, oud 84 jaren, wed. van J. Remans. — J.-P. Boursiau, oud 53 jaren, kaporael by het 5 regement infanterie. — J.-A. Theunissen, landbouwer, echtgenoot van M.-C.-B. Grieten.
 5 kinderen onder de 7 jaren.

MARKTPRYZEN DER GRANEN.

ST.-TRUIDEN, 28 Febr.	ST.-TRUIDEN, 29 Febr.
Tarwe 100 kil. 27-42	Tarwe 100 kil. 27-42
Koren » » 22-34	Koren » » 22-34
Haver » » 18-00	Haver » » 18-00
Garst » » 25-81	Garst » » 25-81

THIENEN, 28 Febr.	BRUSSEL, 29 Febr.
Tarwe 100 kil. 27-63	Tarwe den hect. 22-56
Koren » » 22-04	Koren » » 15-45
Haver » » 17-55	Haver 100 kil. 00-00
Garst » » 25-00	Garst den hect. 00-00
LEUVEN, 27 Febr.	AELST, 23 Febr.
Tarwe 100 kil. 28-66	Tarwe hect. 20-74
Koren » » 21-55	Koren » » 15-42
Haver » » 18-58	Haver » » 10-00
Garst » » 25-13	Gerst » » 08-79
HASSELT, 28 Febr.	LUIK, 27 February.
Tarwe 100 kil. 27-60	Tarwe 103 kil. 29-23
Koren » » 22-00	Koren 94 » 19-75
Haver » » 18-70	Haver 150 » 27-30
Garst » » 24-20	Garst 94 » 21-00
DIEST, 29 Febr.	MECHELEN, 23 Febr.
Tarwe hect. 22-40	Tarwe 100 kil. 27-70
Koren » » 16-80	Koren » » 25-40
Haver » » 09-60	Haver » » 20-06
Garst » » 17-40	Gerst den hect. 15-10
Aerdappelen den zak 7-30	Aerdappelen den zak 6-30

Verkoop van schoone Peerden, Hoornbeesten, Verkens, akkerbouwers gerief en huismeubelen te Geetbetz.

De Notaris Coenen, zal van wegen de kinderen van wylen Josephus Janssens ex Geetbetz en ten hunnen woonhuis aldaer openbaerlyk aen de meestbiedende op Dynsdag wezende 20 Meert 1860, om 9 uren s' morgens aanbieden te verkoopen op crediet:

- 2 Peerden, waeronder een volle merric en een ruin-peerd.
- 4 Volle melkkoeijen, 2 muntige en 2 runders.
- 2 Volle zeugen, 1 vet verken en 2 andere.
- 2 Karren, ploeg, egge, en ander peerds- en labeurs-getuig en een kwantiteit strooi.

Huismeubelen, zooals stoelen, tafels, kleerkassen, commoden, beddekoetsen, horlogien, stoff met toebehoortens, koper, tin, yzerwerk, en nog meer andere voorwerpen, op den dag der verkoopng voor te brengen.

Alle de koopen onder de 5 francs moeten dadelyk aenbetaeld worden.

Alles achtervolgens conditien alsdan voor te houden en mits goede en bekende borg.

Verkoop van Dennen onder Nieuwerkerken en Rummen en Huismeubelen.

De Notaris Coenen te Geetbetz, zal openbaerlyk aen de meestbiedende op Maendag wezende 12 Meert 1860, aanbieden te verkoopen op crediet:

A. Onder Nieuwerkerken.
 Ten huis en herberg van Joannes Smets op den steenweg te Rummen om 12 uren s' middags.

Wegens de juffrouwen Vandenbossche en Digneffe.
 95 Koopen Dennen, dienstig voor lat hop- en boonstaken, gekapt liggende op de Kaelheide.

De liefhebbers zyn verzocht dezelve ter plaets voor de verkoopng te gaen bezichtigen.

B. Onder Rummen.

Ter plaets om 1 uer na middag, wegens mad. Dangonau.
 25 Koopen Dennen, dienstig voor boonstaken, gekapt liggende op Kasteels half-bunder en Kriekelbosch.

Wegens madame Vandenbossche.

40 Koopen Dennen, dienstig voor lat- en hopstaken, gelegen op den Karelshoven en Philipbosch. — Den steenweg van St.-Truiden op Herck-de-Stad er door loopende.

C.

Om 10 uren s' morgens ten verzoeke en ten woonhuis van de wed. Francis Boonen, digt by Kloosterbosch onder Rummen. Allerhande Huismeubelen, hooi, strooi en mist, aerdappelen, pooten en beetten, een verken en 2 verkens-stallen.

Alles achtervolgens conditien alsdan voor te houden.

Schoon en welgelegen Huis te Zout-Leeuw en Wei- en Bouwland onder Heelenbosch en Halle-Boyenhoven te Koop.

De Notaris COENEN te Geetbetz, zal openbaerlyk aen de meestbiedende in twee zittingen te koop veilen.

Onder Zout-Leeuw.

Een HUIS, met Schuer, Stallen en Hof, groot 18 aren, 13 centiaren, gestaen en gelegen in de Bogaerde Straet, palende dezelve, de heer Gustave Coenen, de Stadsbeck en de heer Luyten; dees goed zal in perceelen of in massa verkocht worden.

Onder Heelenbosch.

Dry heetaren, 56 aren, 90 centiaren Vetweide, te Bosch, onder Heelenbosch gelegen, palende S'Hertogen-gracht, het Kerkfabryk van Zout-Leeuw, Van Melsen en Everaets.

Onder Halle-Boyenhoven.

Eenen hectare, 54 centiaren LAND, gelegen te Boyenhoven, palende den weg, het Kerkfabryk van Zout-Leeuw, Schevenels in twee zyden en Lowet.

Hier over zal men de zittingen houden ten huis en herberg van de heer Zenon Coenen te Zout-Leeuw.

De Eerste op Woensdag wezende 7 Meert

De Tweede op Woensdag wezende 14 Meert (1860)

Telkens om 1 uer na middag.

De Conditien en titels van eigendom berusten ten kantoor van gemelde Notaris Coenen.

TE KOOP
 by ROBERT RAYMAEKERS, Meester Verwer, Hamelstraat, N° 715.
 8 Yzere COUCHE-VENSTERS, aen civiele prys.

TE HUREN,
 een groot HUIS met schoonen Hof er achter, gelegen op de Beekstraat te Sint-Truiden.
 Zich te bevragen by den heer Portmans-Cruls.

